

Sygn. akt IV U 58/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku w Ś.

odwołania **E. T. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 15.12.2015 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia 15.12.2015 roku w ten sposób, iż przyznaje powódce E. T. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 08.06.2015 roku i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. kwotę (...) (...), co odpowiada 10% uszczerbkowi na zdrowiu.

UZASADNIENIE

Powódka E. T. (2) wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 15 grudnia 2015 roku, dotyczącej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

W uzasadnieniu powódka podała, że lekarze orzecznicy ZUS przy ocenie ustalonego uszczerbku nie wzięli pod uwagę wszelkich doznanych przez powódkę obrażeń, a zwłaszcza odczuwalnych dolegliwości bólowych w klatce piersiowej, jak również odmy opłucnej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie (...)

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana wskazała podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja Lekarska ZUS nie ustaliła uszczerbku na zdrowiu powódki spowodowanego skutkami wypadku przy pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 8 czerwca 2015 roku powódka w czasie zatrudnienia na stanowisku nauczyciela w Przedszkolu Niepublicznym (...) w B. uległa wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 8 grudnia 2015 roku ustalono 0% uszczerbku na zdrowiu powódki spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 8 czerwca 2015 roku.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu.

U powódki rozpoznano stan po łamaniu żeber po stronie lewej – VIII i IX, stan po stłuczeniu klatki piersiowej po stronie lewej i stan po stłuczeniu lewego stawu biodrowego. Złamanie żeber z odczynem odpłucnowym skutkuje długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki w wysokości 10%.

Dowody:

- opinia biegłego sądowego z dnia 29 kwietnia 2016 roku – k. 18-19,

- opinia uzupełniająca z dnia 9 września 2016 roku – k. 57,

- opinia uzupełniająca z dnia 25 maja 2017 roku – k. 83.

Złamanie dwóch żeber z pojawieniem się wysieku wyczerpuje 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki z uwagi na schorzenia ortopedyczne.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dnia 27 kwietnia 2017 roku – k. 75-76.

Powódka w wyniku wypadku przy pracy nie doznała w ocenie psychiatrycznej długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym (0% uszczerbku na zdrowiu psychicznym).

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 8 września 2017 roku – k. 99-104.

W tak ustalonym stanie faktycznym***Sąd zważył, co następuje:***

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1773 j.t.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie; Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy – ust. 2; Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie – tak ust. 3; Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji – ust. 4 cytowanego przepisu.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 8 czerwca 2015 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej Ustawy. Spornym pozostawało jednak, w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powódki.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego – Specjalisty Chorób Płuc (podstawowej i dwóch opinii uzupełniających) oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego złamanie żeber z odczynem opłucnowym skutkuje długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki wynoszącym 10%. Biegły sądowy wskazał, że u powódki rozpoznano stan po złamaniu żeber po stronie lewej – VIII i IX, stan po stłuczeniu klatki piersiowej po stronie lewej i stan po stłuczeniu lewego stawu biodrowego.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego sądowego. Tym bardziej, że wydane opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powódki urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powódki. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, to wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 roku, sygn. akt II CK 572/04). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233§1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. W związku z powyższym oddalono wniosek ZUS o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego sądowego pulmonologa mając na uwadze, że opinia biegłego jest rzetelna i przekonująca.

Wprawdzie w toku niniejszego postępowania dopuszczono również dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, który określił wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powódki na 8%, jednakże Sąd za podstawę swojego orzeczenia przyjął opinię pulmonologiczną, bowiem biegły sądowy - Specjalista Chorób Płuc, ponad obrażenia w postaci złamanych żeber wziął także pod uwagę odczyn odplucnowy. Jednak z uwagi na ocenę przez oboje biegłych tego samego schorzenia nie było podstaw do ewentualnego zsumowania obu wysokości uszczerbków.

W sprawie wydał także opinię biegły sądowy z zakresu psychiatrii, według którego powódka w wyniku wypadku przy pracy w dniu 8 czerwca 2015 roku nie doznała w ocenie psychiatrycznej długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym (0% uszczerbku na zdrowiu psychicznym). Opinia ta nie kłóci się z opiniami dwóch poprzednich biegłych sądowych, jako że jest to całkiem inna strefa zdrowotna.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 roku do dnia 31 marca 2018 roku, tj. 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji, jak w sentencji wyroku.